

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2023 r. – VB/EBC**(Sprawa T-124/23)**

(2023/C 179/83)

*Język postępowania: angielski***Strony***Skarżąca:* VB (przedstawiciele: L. Levi i B. Champetier, adwokaci)*Pozwany:* Europejski Bank Centralny**Żądania**

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 4 kwietnia 2022 r. informującej go nieprzysługiwaniu mu dodatku na utrzymanie;
- stwierdzenie nieważności, w stosownym przypadku, decyzji z dnia 2 sierpnia 2022 r. oddalającej zażalenie wniesione w dniu 2 czerwca 2022 r. na ww. decyzję odmawiającą mu możliwości korzystania z dodatku na utrzymanie;
- stwierdzenie nieważności, w stosownym przypadku, decyzji z dnia 19 grudnia 2022 r. oddalającej zażalenie wniesione w dniu 30 września 2022 r.;
- nakazanie zapłaty kwoty 9 270 EUR (tj. dodatku na utrzymanie za okres 3 miesięcy) wraz z odsetkami obliczonymi według mającej zastosowanie stopy procentowej („stopy procentowej dla głównych operacji refinansujących”) Europejskiego Banku Centralnego powiększonej o dwa punkty procentowe za okres od dnia 1 kwietnia 2022 r. do dnia faktycznej zapłaty żądanej kwoty;
- zadośćuczynienie za krzywdę doznaną przez skarżącego w symbolicznej wysokości 1 EUR;
- nakazanie pozwanemu zwrotu kosztów sądowych poniesionych przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4.1.1 i 4.5.1 regulaminu pracowniczego EBC oraz naruszenia zasad pewności prawa i braku mocy wstecznej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku staranności.

Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2023 r. – Nardi/EBC**(Sprawa T-131/23)**

(2023/C 179/84)

*Język postępowania: włoski***Strony***Strona skarżąca:* Anna Nardi (Neapol, Włochy) (przedstawiciel: M. De Siena, avvocata)*Strona pozwana:* Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- ustalenie i stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Europejskiego Banku Centralnego (EBC), reprezentowanego przez jego prezes Christine Lagarde:
  - a) ze względu na wywołanie spadku wartości należących do skarżącej finansowych instrumentów właścicielskich o nazwie SI FTSE.COPERP, udokumentowanych i opisanych w skardze po raz pierwszy w pkt 2 jej sekcji zatytułowanej „Okoliczności faktyczne”, co doprowadziło do odnotowania przez nią straty wynoszącej 626 134,29 EUR, odpowiadającej 81,54 % całkowitej wartości zainwestowanego kapitału równej 767 856,16 EUR, w związku z tym, że w dniu 12 marca 2020 r. Christine Lagarde, jako prezes EBC, wypowiadając słynne zdanie: „Nie jesteśmy tu po to, aby ograniczać spready, nie jest to zadaniem EBC”, doprowadziła do znacznego spadku wartości papierów wartościowych na wszystkich giełdach świata, a na giełdzie w Mediolanie – do spadku o 16,92 %, co stanowi bezprecedensowy odsetek w historii tej instytucji; poprzez wspomniane zdanie wypowiedziane na konferencji prasowej oświadczyła ona całemu światu, że EBC nie będzie już wspierał wartości papierów wartościowych emitowanych przez kraje znajdujące się w trudnej sytuacji, a tym samym zakomunikowała całkowitą zmianę kierunku polityki pieniężnej przyjętego przez EBC w czasie, gdy przewodniczył mu poprzedni prezes, którego kadencja zakończyła się w listopadzie 2019 r.;
  - b) ze względu na to, że poprzez takie zachowanie i w wyniku wspomnianego wyżej drastycznego spadku indeksu giełdy w Mediolanie spowodował obniżenie wartości majątku skarżącej;
  - c) ze względu na wyrządzenie skarżącej szkody majątkowej wynoszącej 626 134,29 EUR w zakresie *damnum emergens* oraz 912 673,83 EUR w zakresie *lucrum cessans*;
  - d) ze względu na wyrządzenie w ten sposób skarżącej szkody majątkowej w łącznej wysokości 1 538 808,12 EUR;
  - e) ze względu na spowodowanie szkody niemajątkowej związanej z cierpieniem psychicznym skarżącej i jej rodziny oraz z naruszeniem jej czci, dobrego imienia oraz tożsamości osobistej i zawodowej; wysokość owej szkody niemajątkowej oszacowano na 500 000,00 EUR;
  - f) ze względu na spowodowanie szkody polegającej na utracie szansy;
- zasądzenie na rzecz skarżącej od EBC, w osobie jego prezes pro tempore, naprawienia szkody majątkowej, obejmującej *damnum emergens* i *lucrum cessans*, wyżej wymienionej szkody niemajątkowej oraz szkody polegającej na utracie szansy, których wysokość oszacowano według kryteriów wskazanych w odpowiednich sekcjach i punktach skargi, poprzez zapłatę skarżącej następujących kwot: 1) 1 538 808,12 EUR tytułem naprawienia szkody majątkowej; 2) 500 000,00 EUR tytułem naprawienia szkody niemajątkowej; 3) a w związku z tym – zasądzenie zapłaty łącznej kwoty 2 038 808,12 EUR;
- tytułem żądania ewentualnego – zasądzenie na rzecz skarżącej od EBC, w osobie jego prezes pro tempore, w odniesieniu do wyżej wymienionych poszczególnych rodzajów szkody, zapłaty kwot w innej wysokości, które zostaną ustalone w toku postępowania, w zakresie uznanym za słuszny, w tym przy pomocy opinii biegłego zarządzonej przez Sąd zgodnie z art. 70 regulaminu postępowania przed Sądem;
- zasądzenie zapłaty kwoty ustalonej przez Sąd na zasadzie słuszności – tytułem odszkodowania za utratę szansy;
- zasądzenie zapłaty odsetek za zwłokę naliczanych od dnia 12 marca 2020 r., to jest od dnia zaistnienia zdarzenia wywołującego szkodę, do dnia rzeczywistej zapłaty odszkodowania;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy odpowiedzialności EBC na podstawie art. 340 akapit trzeci TFUE i art. 2043 Codice Civile (włoskiego kodeksu cywilnego) za poniesioną przez skarżącą szkodę majątkową i niemajątkową. W zarzucie tym wskazuje ona wysokość poniesionej szkody.

2. Zarzut drugi dotyczy opisu szkody majątkowej, szkody niemajątkowej i szkody polegającej na utracie szansy, które skarżąca, jak twierdzi, poniosła. W zarzucie tym wyjaśnia ona zasady zastosowane w celu ustalenia ich wysokości.
3. Zarzut trzeci dotyczy zasad wypracowanych w orzecznictwie Unii, w szczególności w wyrokach: z dnia 28 października 2021 r., Vialto Consulting/Komisja (C-650/19 P, EU:C:2021:879); z dnia 9 lutego 2022 r., QI i in./Komisja i EBC (T-868/16, EU:T:2022:58); z dnia 21 stycznia 2014 r., Klein/Komisja (T-309/10, EU:T:2014:19).

Skarżąca przedstawia przesłanki konieczne do powstania odpowiedzialności pozaumownej instytucji Unii względem obywatela Unii i podnosi, że przesłanki te są spełnione – w oparciu o załączoną do skargi opinię biegłego, w której ten również stwierdził ich spełnienie – porównując przepisy Unii dotyczące EBC, jego organów i zadań.

Skarżąca wskazuje na naruszenia przepisów prawa pierwotnego i wtórnego Unii, jakich miał dopuścić się EBC, a także na naruszenia i nadużycie uprawnień, jakich miała się dopuścić prezes EBC.

Skarżąca podnosi, że w dniu 12 marca 2020 r. EBC, w osobie jego prezes, dopuścił się naruszenia art. 127 TFUE, zawartego w jego rozdziale 2, zatytułowanym „Polityka pieniężna”, art. 3, 10, 11, 12, 13 i 38 statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, a także art. 17 pkt 17.2 i 17.3 regulaminu przyjętego decyzją EBC z dnia 19 lutego 2004 r. ⁽¹⁾

4. Zarzut czwarty dotyczy ustalenia wysokości, uzasadnienia i udowodnienia poniesionej przez skarżącą szkody majątkowej (*damnum emergens* i *lucrum cessans*).
5. Zarzut piąty dotyczy ustalenia wysokości, uzasadnienia i udowodnienia szkody związanej z cierpieniem psychicznym i naruszeniem dobrego imienia oraz tożsamości osobistej i zawodowej.
6. Zarzut szósty dotyczy wyjaśnienia, uzasadnienia i udowodnienia – w drodze domniemania oraz w drodze obliczenia prawdopodobieństwa – szkody polegającej na utracie szansy, której wysokość, zgodnie z żądaniem skarżącej, należy ustalić na zasadzie słuszności.
7. Zarzut siódmy dotyczy zasad wypracowanych w orzecznictwie Unii dotyczącym szkód niemajątkowych wyrządzanych obywatelom Unii przez jej instytucje, w szczególności w wyroku z dnia 12 września 2007 r., Combescot/Komisja (T-250/04, EU:T:2007:262).

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego 2004/257/WE z dnia 19 lutego 2004 r. przyjmująca Regulamin Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/2) (Dz.U. 2004, L 80, s. 33), zmieniona decyzją Europejskiego Banku Centralnego EBC/2014/1 z dnia 22 stycznia 2014 r. (Dz.U. 2014, L 95, s. 56).

Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2023 r. – Biogen Netherlands/Komisja

(Sprawa T-137/23)

(2023/C 179/85)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Biogen Netherlands BV (Badhoevendorp, Niderlandy) (przedstawiciel: C. Schoonderbeek, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 grudnia 2022 r. C(2022) 9544 (final) przyznającej na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004 pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego ⁽¹⁾ stosowanego u ludzi „Dimethyl Fumarate Teva – fumaran dimetylu”;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.